

РЕШЕНИЕ

№ 5469

гр. София, 21.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 25.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Тодорова, като разгледа дело номер **12766** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 29, ал. 6 от Закон за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българска народна армия /ЗДРДОПБГДСРСБНА/.

Образувано е по жалба на Т. С. А. срещу Решение № 2-1463/30.10.2018 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /Комисията/, с което е установена и обявена принадлежността му към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на обжалвания акт поради нарушение на процесуални правила, на материалния закон и несъответствие с целите на закона. Твърди се, че е налице неяснота във волята на административния орган, поради което е невъзможно да се установи в какво точно качество е обявена принадлежността на А. към органите – по чл. 26, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 9, т. 3 от ЗИОНК или по чл. 26, 1, т. 2 от Закона. На следващо място сочи липса на фактически и правни основания за издаването на акта. Оспорва се и твърдението на ответника, че жалбоподателят е бил временно управляващ дъщерната фирма З.-ПТ за периода от 19.04.1991 г. до 29.03.1994 г. Изразено е искане да се постанови решение, с което да се

отмени Решение № 2-1463/30.10.2018 г. на Комисията като неправилно и незаконосъобразно.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява и не изпраща представител за участие в производството. Представено е становище от процесуалния представител на жалбоподателя, в което заявява, че не възразява делото да бъде разгледано, като излага и аргументи по съществото на спора и релювира доводи за нищожност на процесното решение с оглед решение по тълкувателно дело № 9 от 2019 г. на ВАС. Иска се присъждане на разноски по делото, съгласно представен списък по реда на чл. 80 от ГПК.

Ответникът – Комисия за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, чрез процесуалните си представители юрк. Т. и юрк. М. оспорва жалбата, като неоснователна по доводи изложени в отговора депозиран по реда на чл. 163, ал. 2 АПК. Претендира юрисконсултско възнаграждение и правят възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение .

Административен съд София град, Трето отделение, 16 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

От представената по делото административна преписка се установява, че във връзка с писмо до Министъра на икономиката, изх. № КИ-К-17-11563/17.05.2017 г. и писмо-отговор вх. № 10486/19.10.2017 г. /ведно с приложен към него списък/, от Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, на основание чл. 26, ал. 1, т. 2 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия е извършена проверка на лица по чл. 3, ал. 1, т. 15 - членове на управителни и надзорни органи на търговски дружества от системата на Министерство на икономиката до момента, в които държавата е притежавала 50 и повече на сто от капитала им и на техни дъщерни дружества, в които са притежавали 50 и повече на сто от капитала. Установява се, че са проверени 738 лица, от които двадесет и седем не подлежат на проверка по силата на чл. 26, ал. 4 от Закона. От приложението – „Списък на лицата, които са били членове на управителни и надзорни органи на търговски дружества от системата на Министерство на икономиката до момента, в които държавата е притежавала 50 и повече на сто от капитала им и на техни дъщерни дружества, в които са притежавали 50 и повече на сто от капитала“ е видно, че жалбоподателят Т. С. А. е бил временно управляващ на дъщерна на ДФ Периферна техника, ЗУ-ПТ, в периода 19.04.1991 г. - 29.03.1994 г.

На заседание на Комисията от 30.11.2018 г., за което е съставен протокол № 39, приложен по делото, при наличие на кворум, са разгледани документи за установяване на принадлежност на лица по чл. 3, ал. 2, т. 15 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. В резултат на разискване и след гласуване с 6 гласа „ЗА“, от присъствали шест членове на Комисията, е прието за втори път решение за установяване и обявяване на принадлежност към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА на Т. С. А., като за него е прието, че е бил агент на Държавна сигурност, с псевдоним С. в качеството му на публична длъжност, временно управляващ на дъщерна на ДФ Периферна техника,

ЗУ-ПТ, [населено място] от в от 19.04.1991 г. до 29.03.1994 г. Посочени са и документите въз основа, на които е установена принадлежността.

С оглед на така проведеното заседание и взетото решение е постановено Решение № 2-1463/30.10.2018 г. на Комисията, с което е установена и обявена принадлежност към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА на Т. С. А. в качеството му на агент в структурите на ОУ на МВР-П.-ДС по линия на В., вербуван от о. р. Д. Ч. на 21.05.1979 г., регистриран на 05.06.1979 г., с псевдоним С.. Посочено е, че е заемал публична дейност/длъжност – „Временно управляващ Дъщерна на ДФ Периферна техника, 3. ПТ, [населено място] от 19.04.1991 г. до 29.03.1994 г.

Като документи въз основа на които е установена принадлежността към органите по чл. 1 са посочени рег. дневник; картони - обр. 4 - 2 бр. и обр. 6; писмо вх. № 2848/11.07.1990 г. за унищожаване с протокол № 40/1990 г. делата на агент „С.“. Препис от решението е връчено на А. на 12.11.2018 г., видно от копие на обратна разписка на л. 97 по делото.

По делото е изслушано и прието, като неоспорено от страните заключение по допуснатата съдебно-почеркова експертиза. Съобразно поставените задачи в последното е установено следното: ръкописният текст в картон образец б е изписан от различни лица, съответно с червен химикал, син химикал и молив; ръкописният текст: „7 VI 79“ съдържащ се в двата картона образец 4 е изписан от едно и също лице, като вероятно това лице е изписало и част от текста с молив в картон образец б; не е установено наличие на подправка на датата на вербуване в картон образец б; ръкописните текстове в регистрационния дневник, в двете картончета образец 4 и в картончето образец б не са изписани от едно и също лице; съобразно печатните текстове, буквеният отпечатък от щемпел в регистрационния дневник и подписът в картон обр. б са осъществени от името на различни лица.

По делото са приети документите представени с административната преписка, както и доказателства, приобщени от страните в хода на съдебното производство.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на Административен съд София - град, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща правен интерес да оспори същата, като неин адресат, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, която по силата на чл. 29, ал. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е оправомощения от закона административен орган да извършва обявяването на принадлежност на лице, заемащо публична длъжност към органите по чл. 3, ал. 1, т. 14 - т. 26 от същия закон.

Комисията е колегиален орган и се състои от девет членове, включително председател, заместник-председател и секретар - чл. 5, ал. 1 от закона. Заседанията на комисията се провеждат при кворум повече от половината от всички членове, като решенията се вземат с мнозинство повече от половината от всички членове с явно гласуване - чл. 8, ал. 2 от закона. Решението на комисията се подписва от всички членове, участвали в гласуването - чл. 16, ал. 3 от Правилника за дейността на

комисията. Видно от съдържанието на решението същото е подписано от шестима от членовете на Комисията, участвали в гласуването, който брой съвпада с отразения в присъствената книга на заседанието от 30.11.2018 г. По делото е представено извлечение от протокол № 39 от 30.11.2018 г., в което е посочено, че на заседанието присъстват шест членове на Комисията, чиито имена са отразени в протокола. Следователно, заседанието, на което е прието оспореното решение е проведено при наличие на изискуемия кворум.

По отношение на обсъждането, касаещо вземане на решение относно Т. С. А., се установява, че в протокола изрично е отразено, че от присъствалите седем членове на Комисията всички са гласували „за“ повторно установяване и обявяване на принадлежност към структурите на ДС и БНА, с което е спазено изискването за приемане на решенията с мнозинство повече от половината от всички членове с явно гласуване. Изложеното обосновава извод, че решението е прието от овластен по закон орган при необходимия кворум и мнозинство. Спазена е процедурата по приемане на решението. Същото е издадено в законоустановената писмена форма с предписаното съдържание, като са изложени мотиви, съдържащи фактическите и правни основания за издаването му.

Спазени са и процесуалните правила по чл. 26, ал. 1, т. 2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. Съгласно цитираната разпоредба установяване на принадлежност към органите по чл. 1 е задължително за лица, заемали или заемащи публични длъжности, както и извършвали или извършващи публични дейности от 10 ноември 1989 година до извършването на проверката.

Решението в частта, с която е обявена принадлежност на жалбоподателя не съответства на материалния закон.

Видно от съдържанието на оспореното решение, Комисията, след като е проучила и обсъдила наличните материали е обявила „установената и обявена с Решение № 2-392/10.09.2014 г. – длъжници към банка „Х.“ - принадлежност към органите по чл. 1 от Закона“ на Т. С. А..

Посоченото решение е представено по делото, като съдът приема, че същото е влязло в сила, доколкото няма данни и твърдения да е обжалвано по съдебен ред. От съдържанието на същото се установява, че Комисията на основание чл. 26, ал. 1, т. 4 и чл. 9, т. 3 от чл. 26, ал. 1, т. 2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е извършила проверка на лица, които са посочени като длъжници или са били членове на управителен или контролен орган на предприятие, посочено като длъжник в бюлетина по чл. 3, ал. 2 от Закона за информация относно необслужвани кредити /ЗИОНК/. Проверката е обхващала периода от отпускане на кредита /респ. датата на регистрация на лицето-длъжник в съответствие с чл.1, ал.1, т. 2 от ЗИОНК/ до 25.11.1997 г. /в съответствие с § единствен от ДР на ЗИОНК/. Проверени са лицата - длъжници към банка „Х.“ на суми над 1 милион неденоминирани лева. След като е проучила и обсъдила наличните материали Комисията е взела решение, с което е установила и обявила принадлежност към органите по чл. 1 от Закона на Т. С. А. в качеството му на агент в структурите на ОУ на МВР-П.-ДС по линия на В., вербуван от о. р. Д. Ч. на 21.05.1979 г., регистриран на 05.06.1979 г., с псевдоним С.. Посочено е, че е заемал публична дейност/длъжност – „Временно управляващ Дъщерна на ДФ Периферна техника, З. ПТ, [населено място] от 19.04.1991 г. до 29.03.1994 г.

Вино от представената по делото преписката и допълнително приобщените доказателства е, че не се съдържат нови писмени доказателства, различни от

представените такива към момента на постановяване на решението от 2014 г. на административния орган т. е. постановеното Решение № 2-1463/30.10.2018 г., предмет на съдебен контрол в настоящото производство е обосновано със същите факти и обстоятелства, които са основание за приемане и на Решение № 2-392/10.09.2014 г. на КРДОПБГДСРСБНА.

В този смисъл по отношение установяването и обявяването на принадлежността на Т. С. А. към органите по чл. 1 от Закона въз основа на същите документи по чл. 25, ал. 1, т. 3 от Закона и в същото качество на вербувания - сътрудник КРДОПБГДСРСБНА се е произнесла вече веднъж, преди постановяване на оспореното решение, предмет на проверка за законосъобразност в настоящото съдебно производство, което е второ по ред.

Комисията има правомощието да постанови второ решение по отношение едно и също физическо лице, независимо от това в какво качество по смисъла на чл. 3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, когато същото е обследвано, единствено и само в хипотезата на чл. 28 - когато се появят нови доказателства за принадлежност към органите по чл. 1 на лица, за които вече се е произнесла.

Видно от представените доказателства конкретният случай не е такъв. Принадлежността на жалбоподателя е установена и обявена въз основа на едни и същи доказателства, в едни и същи служби и в едно и също качество. Както документите, така и установяването са идентични в посочените по горе две решения на Комисията.

Съгласно Тълкувателно решение № 12/09.12.2021 г. на Общото събрание на съдиите от Първа и Втора колегия на Върховния административен съд Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия няма материална компетентност (извън случаите по чл. 28 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия) да се произнася с второ и последващи решения с диспозитив „обявява установената и обявена принадлежност“ към органите по чл. 1 от същия закон за конкретно лице, при липсата на нови доказателства, за което вече с влязло в сила нейно решение е установена и обявена такава, предвид императивната разпоредба на чл. 26 от същия закон. Видно от посоченото в тълкувателното решение, което е задължително за административните органи и за съдилищата, е прието, че Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към държавна сигурност и разузнавателните служби към Българската народна армия, не е оправомощена да се произнесе с второ и последващи решения спрямо същите лица, чиято принадлежност към Държавна сигурност или разузнавателните служби на Българската народна армия вече е обявила, ако не са налице нови доказателства /в този смисъл и Решение №5685/10.06.2022 г. по адм. дело № 3552/2020г на ВАС/.

С оглед на горното съдът приема, че Комисията по ЗДРДОПБГДСРСБНА не разполага с материалноправна компетентност да се произнесе с второ решение, обявяващо същата принадлежност към органите по чл. 1 на основание на същите доказателства.

В оспореното решение посочените документи, въз основа на които е установена принадлежността към органите по чл. 1, са идентични с тези, въз основа на които е взето Решение № 2-392/10.09.2014 г. на Комисията, което не е оспорено и

стабилитетът на административния акт, в обективните си и субективни предели, прави нищожно всяко последващо произнасяне на Комисията.

Предвид изложеното жалбата се явява основателна и обжалваното решение на Комисията следва да бъде обявено за нищожно.

При този изход на спора направеното от жалбоподателя искане за присъждане на сторените по делото разноски е основателно. Същите възлизат на 10 лв. заплатена държавна такса, 300 лв. депозит за вещо лице и заплатено адвокатско възнаграждение от 400 лв. съгласно приложения на л. 16 от делото договор за правна защита и съдействие или общо в размер на 710 лв. Неоснователно е възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, доколкото същото е в по-малък размер от минимално предвидения в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 16 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Решение № 2-1463/30.10.2018 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, с което е установена и обявена принадлежността на Т. С. А. към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

ОСЪЖДА Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия да заплати на Т. С. А., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 710 /седем стотин и десет лева/ лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия: